5. Brev från
Astrid Bergman
till systern
Gertrud, gift Lundström
1918 - 1939

var glad för Fr. Ottows skull, att hon en
gång fick komma att liksom här, det har
varit tyst och stilla, kan du tro i år,
men det har hon just och behöft.
Mycket ledsamt att se henne så klen
i år, och att hon skall ha detta öfver-
sättningsarbete i sommar, då hon verk-
ligen under tiden borde hvila. Hon arbetar
ute i trädgården, ska' du tro, så vi
ha så fint här utanför som om vi
hade trädgårdsmästare; det var hen-
ne, då hon är van dervid hemifrån,
de hade ju en stor egendom, och godt
äfven för hennes nerver. –
I söndags gjorde vi och ett besök i
prestgården, där vi hade en treflig

tänkt allt på ...

Addebode d. 31 Juli -18

Älskade lilla syster!

Nu är en vecka sen jag varit hemma
och du har ännu inte fått bref än, ehuru du
i Jaktens ofta äro i mina tankar, men
längta får man ju inte göra, då det inte
går att träffas, vi mötas ju ändå i tanken
ibland, men så undrar jag ibland hur stora
barnen nu blifvit, och ville så gerna titta
in till eder en liten tag. Mycket tack
för ditt sista bref till Mor. Vi ha nu tänk-
nat oss att konfirmationen skulle bli nästa

mars 1921
na dit
hemsi
i hans
bli bättre,
i, men
Honom
d vi fram-
det måste
ik in-
ker sig på
abet:
d, senare
ält.

lördag d. 2i aug... Som Sixt tyckte det af
mig var en mkt. opraktisk anordning att
sända kassan till Ekekärret, så nog Hjal-
mar ville hellre ha den kvar i Sthlm.
ändrades det, då jag sist var där. Han
får den, då när han återkommer dit.
Det glädde oss mycket höra om barnen
o de ungdomarne Danielsson, att det är
en bra tid för eder.

Den första tiden sedan jag kom hem så
har det räckt till med arbete här då
man så mycket är att dagen vara på
och plockas i trädgården. Jungfrurna
voro båda sjuka, då jag kom hem o
det gjorde och sitt till, Sigrid är kry
igen, men den andra är nog så klen, men
det går, hon måste nu hvila en el. två gång.
dagligen - tänk om den unga sena flickan,
som vi alla hålla af - måtte det inte va-
ra något allvarsammare som hon bekom!-
Nu har och den tiden kommit, då man
inte ser länge om kvällarne, och då
tiden om dagarne inte vill räcka till
brefskrifning återstår morronne, och
kan du tro, att jag sofvit så sent
jag [åter] kom [hem] så j. har inte velat upp [före 7 atm.].

Är tacksam att man får sofva så godt,
för jag hade varit nästan lika sömnlös,
som du tänker vara hela långa tiden här.

Nu ha vi haft Ester Alm hos oss
några dagar, och vi skjutsade henne
i söndags kväll till Hyringevik, jag

stund; de hade varit hos oss alla på tors-
dagen på middag – 7 personer, efter våra
förhållanden många – vi ha inte så
mkt. mat som I. Nu bli vi jo gan-
ske många i dag, men så ha vi ju
ock så mycket vara grönsaker som
i trädgården, och i går plockade
vi den första svampen. Jag tänkte
aldrig på lika dumboy då vi hittade
så mycket kantareller. – Vi gingo
verkl. i går kväll kl. 8 ... och gå för
att höra på en Lecanare-föredrag, tyckte
det var min plikt, vi kunde inte bli
der mer än 10 min. – och de hålla sådan
föredrag kväll efter kväll, o der sitta fol-
ket så andäktigt o höra på. Många

[illegible]

anhängare få de ock – stackars människor
hvad få de för sina själar – och dessa
lefva andes efter bibeln! Men jag har
hört att de som slutat sig till läsa verk-
ligen sin bibel, den uppriktige borde väl
då finna vägen, det beror väl dock på/i hvil-
ket sinne man läser – af annan led jag
efteråt.

Nu vänta vi Hanne hit i kväll.
Hans och Ingrid skulle ha kommit
med, men jungfrun var inte riktigt
kry. De tro visst att Spanska sjuk-
domen går lindrigt hos dem. Få se
se hur det blir med dem och de kom-
ma sedan. Nog vore de tacksamma att
få dricka mjölk. Hur kan blir

Fr. Olson vet ej att J. skupper. Mor är så kry nu.
Din egen tillgifna syster Astrid

och som var så ordentl. uppskattad. De innerligaste
hälsningar från Mor o mig till dig själf samt o barnen.

det inte går få hit Hanne och verkligen
icke komma.

Ester reser på Portemötet och sedan
komma de hit, vet ej riktigt när.
Hur innerligt det gläder mig att
Ester kommer med det, de föregående
ha varit henne till stor välsignelse.
Kerstine tänkte hon visst och taga
med.

Nu ser jag att posten går snart,
den afgår med mjölken sedan före 7
om morgnarna. Min penna är så då-
lig och jag har ej gjort mig tid att
taga en ny. Tacka lilla Ingegerd så
mycket för hennes rara bref och så
för kragen som kom alldeles lagom.

gon regnade det ock dugtigt, men så höll det nästan upp då vi gingo till kyrkan o sedan sken solen upp åt-lag på middagen. Biskop Lönnegren höll nog en bra tal men så länge att P. Centerwall sade, att han hade inte kunnat stå längre o tänk då på den gamle Prosten; Hofp. Ekman läste upp fullmakten o så höll John en mycket god ej lång predikan. Tänkte just på dig, det var just din profsöndag - missionsdagen. Inte kan jag säga att det var så stilla i kyrkan [illegible] så nog för John arbete i den vägen - hvari man kommer åt det förtroen som saknas, men på e. m. var det ändå bättre. Kl. 5 var verkligen församlingsafton. En ovanligt god inledning af P. C. sedan Hofp. Ekman en efter men allt för länge anförande

tänkt utet på ...

Addeboda d. 6 Aug. 1918

Kära Henri!

Först en så varm tack för Gertruds mycket kära bref samt för dina vänliga rader deri. Inte anade jag på att I skulle veta litet om fr. installationen, men det har ock varit litet motigt för mig sen jag kom hem att få skrifva med [illegible]. De första som kommo voro d:r Pastor Centerwall och jag, han kom lustigt nog in i min kupé vid Sala, och vi hade en ganska besvärlig men mycket

och i gråtande dånar klämtades stor del
af natten, sen kl. 1/2 9 voro vi framme
i den mycket trefliga o. vackert be-
lägna prestgården – resan fr. stationen
synnerligen angenäm. Sedan dagen länge
fram på f. m. kom Hofpastorsadj. Ekman,
på kvällen sedan de öfriga assistenterna:
Prosten Wagenius, Johns förman i
Åsarna o. som han mycket beundrar,
ja, sådane skulle presterna vara: 79
år så liflig o. med en brinnande själ,
predikar än o. sköter en hel del, han
och hans dotter stannade till tisdags
e. m., så Idrottsminister Widell fr. Hä-
sjö med fru, der känner honom kanske
en duglig god prest, o. John är glad

öfver samarbetet, men inte kunna famil-
jerna träffas ofta så pass besvärligt
är det att komma till hvarann. Så
sedan ~~närmaste~~ Kyrkoherde Åkerstedt med fru o. dotter
af Östersund, samt Regementspastor
Sjöberg med fru fr. Ange, goda rara
menniskor den mest sympatiska fru
i min tycke. Endast Prosten Wage-
nius af dessa bodde i prestgården, de andra ka-
de närmaste granner välbeställd bon-
der tagit emot men alla åto frukost
i prestgården. Söndag morgon kom
Biskop Lönnegren, som bills med
Hofpastor. Ekman stannade till tis-
dags morgon. Pastor Holmbäck
var ock assistent. Söndags mor-

i en kunna sig förpligtad att vara del i att hvar o. en må pröfva på
hvilken sätt hvar hans gåfvor äro hvar han skall kunna draga sin strå till
stacken i något skall kunna vinnas hvilket vi arbeta till samman.
Sedan var natt-vardsgång – och ett s.k. kyrko-skriftetal. – Det var

godt o. innehållsrikt. Det hela synnerligen god musik både sång af
damer o. af der skickliga organisten. John sjöng ock så väl på f. m.
Sa talen vid middagen – tyckte jag kunde ha varit fler. John själf
talade först om sin framtid – med lätt o. muntert samt till sina gäster först

ett tanke – och den trefliga korgen som kom tillbaka så snart, med det så fina innehållet som hon sände. [illegible] tycker om. Nu i morse satte Abels alla, Frideborgs [illegible] åtminstone öfver födelsedagen d. 1 Sept. ja, Frideborg fyller (40 då) då äro tacksamma få vara här den dagen. På torsdagen om resa Fr. Otterv [illegible] o [illegible]. Vi [illegible] se oss tacksamma öfver att få [illegible] Frideborg och barnen litet ensamma det kännes godt och snällt med dem.

Mycket ondt gör det mig att se Frideborg så sliten oaktadt den goda sommaren på Grisslehamn, sista tiden säger hon själf att det blef för mycket. umgänge [illegible] låt då man har så många bekanta – Anna (f. Norling) Forsberg i en stuga midt öfver vägen.

[illegible] och Kerstin fr. konfirmationsdagen.

Alebacka d. 26 Aug. 1918

Älskade min syster!

Huru mycket jag längtat att få sitta ned och språka med dig, det anar du ej, men åter den min skrifstund har varit om morgnarne före postens afgång – det har nog synts på brefven då jag försofvit mig, och denna sista tid har jag då måst vara i trädgården, dels för plockning men och rensning, man måste passa efter regn och Stellman har ej hunnit med, då allt mognat så tidigt. Nu ha[illegible]

ti snyggt fint och trefligt och god
skörd, men kalvar fa vi gärna inga.
En stor glädje är att vi äpplen i år fa
ganska mycket äpplen, men vi hade
ju en sådan storm i fredags, så mycket
föll ned. Det blir en lång inledning det här
men du märker ju och höra litet om
våra yttre förhållanden. Vi ha va-
rit ensamma nu några dagar, men du
tror, och vi ha ju ej så duglig hjälp,
men det har gått bra då alla äro
snälla å hjälpa till, o äro glada att
gå arbetet lätt. Agnes för oss att det
är i år en extrahjälp tar man ej
å få knappt folk till det nödvändi-
gaste. I onsdags kommo Agnes o

Henrik, fredags morgon Frideborg,
Anders o Erik o så på kvällen
Abels, Ester o Kerstin, så vi ha vi
ju både Fr. Otter o Lucas kvar.
Hur vi första gången skrifva om
födelsedagen så det ska' gå ej gör,
men en så dyrbar dag fingo vi
uppleva – en sådan samvaro ha
vi aldrig förr haft, både kär inn
hittills o uppfriskande. Huru
mycket tänkte jag ej på Eder
o önskade att vi haft Eder med litet
[illegible] att hälsningar ej nådde dagen
men I voren ju med det kände
vi, och det var kärt att den kom
och gladde oss mycket, en så

roligt stå i flyttning, när I kommer.
Så vet du, mamma får något tids hvila,
förstår att hans hjärta inte varit så be-
rå lång tids öfveransträngning. Måtte den
bli en god hvilotid för honom.
En sak har jag ock många gång
tänkt säga dig. Kappan som jag sände
dig och som du nu inte behöfver,
skulle du kanske vilja återsända
den till mig med Hjalmar. Ser du,
skulle j. bli bjuden på något så har
jag ingenting själf, och det är ju för-
ständigast att jag behåller den själf
då du har. Nu god natt!
Och skrifver snart själf. Helsar nu
så varmt till mamma o barnen
från din egen syster Astrid

Egentl. sakn. mer som jag ville skrifva om, men Hilma nämner allting – det får hon det, så skrifver jag på länge.

I går (söndagen) hade vi ock en så god
dag tills. på f. m. vårt första uppträ-
dande i sommar och ganska betydl. upp.
En högtidsstund – oförgätlig – omkring Guds ord på
f. m.; sedan efter kvällen satt vi i
mörkret i biblioteket och kommo då
in på allvarliga ämnen hvar det gla-
dde oss att höra Abel yttra sig så väl
som Erik o Fr. Svensson, på sitt vis; i salen satt en
annan grupp som ock var så nöjd
med sin afton – der åhörde j. delvis
ett samtal mellan Fr. O. o Anders, den
sista skötte sig väl, det gladde mig höra
honom; bl. a. hörde j. honom förkl. innebörden
af synd mot den Hel. Ande, som Fr.
Otto inte kunde förstå. – Dagen ef-

slutades med stor munterhet först i
köket å sen uppe på vinden der jag
fann alla gästerna ~~sakt~~ kring en liten karbid-
lampa utan kupa stående midt på
golfvet å Erik auktionerande ut en
filbunke – och som väl var hörde Mor
ingenting! – Ungdomen toga kräftor
en natt och fingo 3 1/2 tjog. –
John Melander som var med vid invigning
en i Sigtuna tänkte komma och öfverras
ka oss en af dagarne, men så gick det
inte för honom att få en dag öfver, då
han måste hem till söndagen.
Nu har vi fått del af ~~Rotu~~mötet genom
Ester, hon kunde ej mycket [illegible],
det var [illegible] – dygnet sa hon

1921
Ester tillväxer; och Maria Clason som kom med.
För hvar gång jag skrifvit till eder
har jag alltid glömt nämna om [illegible] till
Abel. Som du hörde tänkte Manne på
en annan sak sedan, och jag skulle gärna
säga eder som jag sade åt Manne att
jag ger det gerna ensam, men vilja
I vara med så kunnes det (ungefärligen
efter beräkning) kärt att ge den lilla.
med eder, om det inte blir mer än I
har tänkt? Ester frågade om någon
af eder ändå skulle komma upp nyss
till Sthlm., hvad det hade varit kärt
likaså, men åter att det göra blir
i den flyttning, ännu vet vi icke
bestämdt när det blir. Inte är det nu

Söderboda d. 11 Okt. 1918

Älskade lilla syster!

Nu ändtligen skall du då få höra af oss litet åtminstone. En stor varm tack först för sist; det var så kärt att få se om eder något och att dig få eder, få att se hur det blir hemmet, man säger då knappt tänka, att det hon [illegible] om verkligen skulle kunna realiseras, men nog var det kärt.

Vi [illegible] som mycket att ha litet ro, det behöfves till både kropp och själ.

Här just perfekt [illegible] i dag, men så litet vi få, det blir kanske två mindre [illegible] med allt, och mycket andra [illegible]. Kan du tro, att vi ännu ej haft frost här å att se vi plocka [illegible] å [illegible] och rosorna blommade så som verkligt då vi kommo, men som har jag tagit in dem, men det går ej när frosten kommer.

Innan vi reste fr. Sthlm. hörde vi att det [illegible] ut [illegible]. [illegible] ned Stures Nordlund, var å lungan, tänkt litet på ...

som rådet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] kunna ej [illegible] operation.

1921

Nu har det varit livat sedan vi
kommit hit, men hur lyckli-
ga känna vi oss ej öfver att slip-
pa flyttstök som ligger bakom. Ock-
[illegible] trötta har vi [illegible] varit ute
och gått i skogen o. att visst inte
överansträngt. Nu har hon krupit
till kojs och hälsar Eder så varmt
både dig själf, Lisa o. flickorna.

På lördags eftm hade vi allt fint
i ordning i vår nya våning, utom
annat att gardinerna fattades, och
dem kunde vi inte få upp än.
Söndags f.m. hade vi mottagning,
de som ville komma upp o. se vår
våning voro välkomna - vi hade

nästan ej tid att taga emot besök
de andra dagarne, äfven Tyskorna
voro uppe hos oss, o. det var upp-
riktigt roligt och trefligt att träffa
dem. Sedan åto vi middag och
reste sedan till Morbror Ludvig
der vi åto kväll. Jag gick och
i kyrkan. De arbetsdagen var
det [illegible] kväll, reste vi
upp till Abels, sedan kom Fride-
borg kl. 1/2 9 till oss o. åt kväll
med oss o. gick kl. 1/4 före 11, hvad
säger du om det? Tisdags f.m.
reste vi sedan hit ut, men
hvad det var livat, så se-
dan var det ganska besvärligt.

[illegible]

tänkt [illegible] fra ...

orolig för en ansträngande sjukvård
med kännedom om hennes stora am-
bition. Emellertid bad jag henne
bara lugn att säga, att vi ha kom-
mit öfver oss om att dessutom stan-
nar på obestämd tid. I prøfver
om å önska hitt, hon stannar alltid
till dess vi få något lämpligt. Vi
tänka så, att hon stannar nog hos
Eder, och tar henne helt på sig för
hur lång tid som helst, ser inte
på hvad något kostar bara du
får i hemmet just den hjälp du
behöfver. Och tycker så, tag hellre
den andra jungfrun förr, om du
behöfver mer hjälp. Vi vilja stå
för all den extrahjälp, när inte
jag kan få ge Dig. – Hur vill
du med jungfrun, skall jag tänka
på något? – En flicka här gi nog
tänkt litet på ...

Sthlm. d. 2 Mars 1921

Älskade lilla syster!

Du kan inte tro huru vi känna det
i dag, såsom om vi hade återfått Ernst
till lifvet, men så tänker man på hans
lidande, som kanske inte kan bli bättre,
och då kännes det åter så svårt, men
Gud vet hvad Han gör, för Honom
är ingenting omöjligt. Hvad vi fram-
för allt vilja bedja om är, att du måtte
förnimma att dyre Ernst är ute i ni-
gång i härligheten. Ofta tänker jag på
på något som jag läste här om åter:
"het eld, rent guld, hetare eld, renare
guld, hetaste eld, renaste guld".

Jag är alldeles viss om att Ernst lidande
är och blir många till välsignelse.
Huru tomt denna tid för mig att ~~tiden~~
tiden inte räckt till att skrifva, då får ha
öfverseende med alla mina så hastiga rader.
Ja, men du kan hopa dig ibland, och
orkar med allt har jag åfven, tack och
åter tack för den första och andra
vistelsen på Ekshärad. Känner mig
som en annan människa, tack!
Ja, nu får du sjukskötarska.
Vi tro så visst att doktorn Hans är
en gåfva till dig sänd från vår Fader
som i stort och smått bär omsorg
om de sina. Hvad jag nu säger, har
jag ej sagt till någon, ty antagligen
inte annat Moster Ebba skulle ha
sagt: "du duger inte alls, hvad får
doktorn för hjälp då, en ung dug-

-lig sköterska ska hon ha. Men jag
vet hvad du behöfver på insidan,
och då jag själf som du vet, att min
[äntligen kan komma till dig]
hjärtas önskan vore ~~be~~ både stor och
jag tror som en stor Guds gåfva att
Han sänd henne i vår väg, som
så förstår din läge och ömmar för dig
och som kommer med glädje och vill
bara tjäna dig der du behöfves.
Gerna tar hon sig an ungdomarne
då ~~du~~ du vill vara hos Ernst. Men
ser du, hon blef i våras i en svår
sjukvård "knäckt" i sina knän,
så hon kan ej stå och gå hela da-
gen och ej för många gånger gå
i trappen, har inte svårt att
vaka, bara hon får hvila litet
på dagen sen. Hennes syster
åfven sjukskötarska ringde och var

Här har vi i dag haft en så dyrbar högtidsstund inne hos älskade Mor, Jonatan Kihlgren gjorde Mor den tjänsten som denne så mången gång gjort. Mor var så svag att besvara, men hon kom så jemnt deltog varmt med Einar och bad mycket hälsa honom och dig med.

Hvilken stor glädje att åter ha Mor uppe i sin stol och i sitt soffhörn, men hon ser mycket medtagen ut, och orkar så litet, besök tager hon inte emot annat än de närmaste och då endast några ord på dagen. Det är nog för Mor att kunna orka med att följa Eder, hon har ej sinne att träffa andra så hon är bara tacksam för förbudet.

Hennes voro hos oss till middagen i går. De sände en dessa dagen både Daniel o hans fru det blef slutet. Moster Ebba kommer i morgon för att säga farväl, hon reser till Värm-land om lördag. Så som det är ringer hon på fr. Stockholm och frågar hur det står till.

Du ville väl få höra något fr. Maria-dagen. Jag dukade enligt gammal sed i salen på stora bordet, och det var [illegible] besök hela f.m. fr. 1/2 1-3. Många visste att Mor var sjuk och de kommo inte. Mor själf kom ut i förmaket vid 2 tiden för att taga emot [illegible]. – [illegible] var hos mig en par tim. på f.m. till stor hjälp. Fridaborg har [illegible] till Uppsala på en 14 dagar.

Mor tackar innerligt för din kära [illegible] till hennes dag, hur kan du tänka till som har så mkt:, du torde Mor så.

Nu har jag fått språka länge med dig, men nu är min tid slut.

Tror att det hos Edv är litet [illegible] i dag. Så tomt för dig, då Studis reser, men hon [illegible] hem första gång!

Helsa nu vår kära Lensi så innerligt från Mor, ja, den helsningen gäller dig med, och från Edv

så varmt deltagande i tillgifven

syster [illegible]

[illegible] hon är så själf så [illegible]!

man taga emot fostran så får man det bra. Nu kom hon emellertid hit i fredags talade om att hon blir ledig 1 maj, hade sett tänkt öfver saken, och tyckte att jag hade rätt och ville gärna få komma till eder, såvida hon skulle kunna sköta platsen. Jag har verkligen varit sträng om,(x) för jag tycker att tänker hon sig ngt. sådant skall hon veta hvad det kräfver, men jag tycker om flickan, man saknar henne alltid då hon ej är med, det är en eld i henne och ngt. med henne, så det finns ngt att göra af. Hon bad mig säga att hon har ett häftigt sinne, som hon vill öfvervinna men det går inte alltid.

x) Derför blef jag förvånad att hon ville till eder.

I P.S. Som jag sitter å skrifver flög en knäpp hörs en smäll en propp sprang å är nu mörkt igen i hela huset, det blir ledsamt för Mor på söndagen. G.S.

Sthlm. d. 12. 3 – 21

Astrid → Gertrud?

Min lilla kära syster!

Tack för dina rader med dagens post, som togo mycket tag i hjärtat. På längden är det långa afståndet ej så kännbart, och ändå efter man på ett sätt att ändå är tvungen på vara ensam. Gud gifve Eder Tålamod, och kraft för hvar dag att uthärda, hvad Herren behagligt synes att pålägga. Så tillkommer vi få veta om naturen vår godhet.

Nu undrar jag blyertsig, då det i afton en sån tanke att öfverka

om. – Förut skulle jag tala om att
hon är ganska kry. – I somras
lämnade Sickla och på f. m. kom
hon nyss, som ser fint ut och var
bra och gör ett trefligt intryck,
den efter annan tänker jag. "Men
även kan det väl vara så bra som
du ser ut". Rätt egendoml. är
hennes moster föreståndare skollärarinna
Strängnäs hem (bra till kyrkoh.), som är
ogift. Ja, f. ö. är hon fr. Strängnäs
Men det var inte det jag skulle tretton.
tala om. Vill du ha en flicka här
ifrån? – Det är verkligen så att en
af våra trognaste flickor i vår lilla
krets har varit uppe några ggr. och
språkat vid mig. Länge har hennes
önskan varit att bli sjuksköterska
men det är ju så svårt, då det nu

genomgått elementarskolan. Hon har en
hängifven natur önskar få ett arbete
der hon får ge sig och bli till
nytta för sina medmänni-
skor. Det närmaste för henne om (att)
som Samaritkemmen gå som församlings-
diakonissa. Hon har velat och ännu
tänker på detta, men hennes föräl-
drar ville det icke. – Jag sade hen-
ne som min uppfattning att hon
behöfde komma först i ett kristet
hem och få den fostran, som ett
sådant borde kunna ge [illegible]. och att under
den tiden att hon får mogna hos
henne. – Jag nämnde då att min
syster skulle ha en liten öfver som-
maren, men nu jag undrar nästan
om hon inte ha nytta. får ifrån
el. förändras, men tillade att vill

Hälsa Augusta till Maria och Sundborg
[illegible] i dag.

med en ödmjuka sinne. – Hon är ännu så svaktig, stackars liten som har slaggit ö kanner sig alls ej hemma, ty den sidan åre gör – om hon komma till anyn. diakonissanstalt, men man får gå se hur det mognar hos henne.

Nu blef en längre.

Har fått underrättelse fr. Elisabet Selander de komma till oss tisdags kväll ö vi skulle då på tisdagen vara till i Sigtuna sedan på onsdagen åka Diakonissi. Vänner samkväm. Torsdags kväll resa Selanders.

I dag har Fridebory varit uppe kom fr. U. på ett par dagar hit ö om nästan I ock få litet roligt. Hon sig verkligen bättre ut som det var blef hon så förkyld ill. ↓ sade jag henne

II

Sedan förre hösten har hon haft plats vid Sundbyberg hos en fabrikör el. dyl. de ha Kafferegnelle, der har hon måst sköta de gröfre sysslorna ö städning, men hon bara längtar att få lära.

Någon mellanläggning kan hon omöjligt ge hon vara vid hvad som förekommer i ett hem, åpen sömnad har hon hag för men måste först hitta på en lärare. Sed sig vara lika egna blusar o.d.

Hon är 24 år och – skånska, så blir den rädt men hon sager att hennes bryting aldrig störts hennes som är så känslig särskildt för skånskan. Hon kommer fr. ett frikyrkligt hem, men ingick själf redan vid en

konfirmation genom egen val i kyrkliga ungdomsföreningen. För 2 år sedan fick hon en djupare väckelse genom pastor Lutkemann vid ett hans besök i Malmö. Skriftvårdige i sanning att höra om frukterna af detta besök.

Under ett år var hon städerska å ett sjukhus i Malmö och fick då ock tillfälle hjälpa lite med sjukvården, genom anslag. Nästa semester; systrarna tyckte hon hade handlag o anlag o uppmanade henne försöka sig på den banan.

Ack det säger. Du vill tänka på sig då med du tänker med arbetet, och jag skall sända hennes betyg. Resonne står jag för om det blir något.

Tror att Agnes o Betty skulle passa bra i hop. Hon har varit ganska sjuklig när de Sigrid var hos oss, i vinter har hon sökt sig flere gånger. Emellertid har jag talat med fru Ekenström, där hon ock varit åtta, men de få jag se (sidor är jag i hennes uppfattning samstämda alldeles med min, att hon är rask o duglig inte sämre än Tage i det hvad som förekommer och se hvad jag sedan kan säga.

Hon betonar för henne att den plats hon nu tillträder, hvarom den blir skall hon betrakta som de första stegen på den vägen, så att hennes begär skall då fram för att vara en lära tjäna

gör hvad du kan för det, du får inte
stå ensam, gör det om inte för henne,
kanske det kom någon annan i an-
nat fall men jag i tid få veta det,
så skall jag göra hvad som är mig
möjligt. Kom i håg att man ser inte
på hvad det ~~kostar~~, blott I kan dem
[illegible] i händer hem.

Mamma var kanske med Melanders till
Hälleberg, hon har nog sitt nöje så bra,
men så kom med komma, drack nu här
från supén bättre, men Vos hon behöfva
komma ifrån, då Elna nog är bra anställning
o. rensar sjelf. Det tyckes gå som med
Daniels". Hannes åter fruktar för sig
då de andra ta sina vanor, ~~tvättgumman~~
passar i hop med Elna, och sedan
äta de middag tills., men Hannes går
upp till sig strax efter middagen och så
tyckes det gå, städgumman är ostadd och
ombytlig.

Söndags f.m. Har varit i kyrkan, K. Bengtsson mycket lyckad, till min
uppmuntran [illegible] Hjalmar som hade [illegible]
[illegible]. Har bett hälsa så mycket till Pappa, Hannes o. systrarna.

III

[illegible]

att hon inte kunde tala ens så hon
måste hålla sig inne ett par dagar
o. så, hon kunde att hon behöfde
hvila o. försökte åter att inte göra
bruk, men så en dag begick hon
den stora oförsigtigheten — hon
väjde du, sade jag henne — ringde
så mycket på hos grannarne bara
för att be få ringa i deras telef.
som satt i serveringsrummet, men
dörren var gården uppåt.
Följden: en stor förändring[illegible]-
ning då alla husets fruar skulle
få den äran göra hennes bekant-
skap och sen en annan dag
de andra utom "husets ägare"
skulle få göra likaledes, då var
hon sedan upptagen på annat
håll, men måste komma, då
jag hade ingen annan tid, syskonen vän-
tade mig ~~till~~ middagen o. j. kunde inte komma.

Tycker du att Hjalmar skall komma hem, [illegible]
få bygga på huset, så är nog bäst att han kommer
under sådana här förhållanden. Farväl, älskade mamma!

"ifrånne" raden som började på Frideborg, hur kan han hänga i nog Starkens liten, så hela lifvet var så ofattbart, men nog är det underligt att ... aldrig kan vara ifrån människor.*) Du vet att Agnes i Svens skola vara utomlands på några veckor, då Sven fått ett egendomligt hedrande uppdrag att hålla föredrag i London, han är berömd utomlands, bara nog är han främmande, åter och åter blir man påmind om på hvilken olika grund de stå, dock det kan gå på det igenom. De äro fast beslutna nu att för första gången ha sin egen tidning på något vis.

Hur innerligt det gladde oss att du kommer dig någonting ..., tänk på tiden som ligger framför i hvilken hvarje

du har förstås varit ... tal om "partiet" och ... "svarmot"

[illegible]

dag nästa. — Just nu har jag talat med Betty, hur det nu är. Du tänker på att skulle hon kanske kunna bli ledig någon före 1 Maj.

Lundberg skref till Hjalmar: "Syster kan stanna till Påsk" vill du inte ha henne längre så kan hon ej [illegible] tills hon kom öfver Påsken. Trappan är väl svår för henne hur är det med [illegible] känner jag mig orolig, derför att hennes syster inte vill släppa henne. Det är ju så svårt då man måste ... på stegen, men ... och ... Hon borde i stället för att gå ut om dagarne lägga upp benen ... för ... öppna fönstret. — Vi vilja att du kom möjligt skulle få behålla henne

[illegible]

Addeboda d. 26. 2 - 39

Lilla älskade syster!

Det är längesedan vi hörde av varann och jag längtar att få språka litet med dig. Hoppas innerligt att det står någorlunda gott till med Adel båda, att du kan sköta din och skriva sin, och att rummet är uthyrt till en lämplig person, till Eivors fröken.

I dag är Ebbaj hemkommen litet blek å trött säger hon – men tacksamheten är stor över vad som är. Eller, fröken och lilla Gunnilla for i väg litet efter kl. 12 för att möta Ebbaj på Ledinge – hur Ebbamor ska reda sig, vet inte jag. Vi äro friska här, men Karj hade lilla Stur som blev sjuk i lördags kväll temp. 38.5, och på söndagen var hon bjuden på middag till dr. Hasselrots mänd. nästan feberfri och så var det överstånden. Vi ha nu avstått från syföreningar o. d.. Först om söndag börja vi med vår lilla söndagsskola. Nästa lörd. d. 25te vänta vi vår nya husföreståndarinna – det blir ju en märklig händelse i Addebodas historia. Kan hon hälla allt vad intygen säga så är hon en stor gåva.

Genom Hjalmar vet du säkert redan att Agnes Alm hjälper Karj igenom denna vår vad som behövs. Hade du Margaret varit brev från henne. Men svaret dröjde så pass länge, att Agnes ska

P.S. Skulle du nästa gång vilja svara mig: får jag ge bort små tavlor som hängde i förmaket, med guldramar en rund ängeln med barnet, samt i så fall komma de till Estland. Måste du göra vad för alla tavlor. D.S. „skattepenningar" 2 s.

berott på långsam postgång, att jag blev undersam om
hon kanske var i Uppsala, och orolig över att pengarne
inte skulle hinna fram till dess skatten måste in.
Följde därför en angivelse jag fick tidigt en morgon, och
frågade Margit, om hon tillfälligt till dess pengar kom
till mig kunde låna 50 kr. till min skatt. Talade om
då, hur det kom sig, neml. att vid min sluträkn. med
Borre dagen innan jag reste, större delen av min må-
nadspenning gick åt, ansåg mig böra motivera ~~min fråga~~.
Samme dag kom ändtligen Agnes svar, och jag meddelade
Margit genast, att jag inte behövde hjälpen. Men ändå
kom hon med strax 80 kr. för uppgörelsen med Borre,
som Du av brevet ser. Jag som först gick och var led-
sen över att jag skrev – men gärna var stor om och
ville glädja dig därmed – kanske jag inte gjorde
rätt – hade alls inte tänkt mig så. – Ber dig nu
att inte säga Margit något om att vi inte hade
något för att den separerades. Ester kunde inte
låna mig något nu.

På landet tycka vi att vintern är mycket under-
lig, vi hade dock här en morgon 8 gr. kallt; dagen
därpå blidväder; en morgon överraskades vi med snöbe-
täckt mark, nästan lika fort gick den igen, i köket
står en blåsippsplanta i blom.

Nu lilla vän, farväl för denna gång!

Hjalmar språkar vid dig om huset, och vi ordna nu på
bästa sätt, det är ju klart att Hj. nu bör som han önskar
bli löst – i längden går det ju inte för honom fort att så
åter. komma i andra spår – men han har gjort mig stora

tjänster. det finnes nog osynligt som behöver skapas att bygga på.
Varm hälsning till din fr. Din syster / som tackar för alla [illegible] stunder vi
[illegible] tillsammans.